

Honorarerne er som i tidligere år opgjort på grundlag af honorarskemaerne i finanslovsforslagets anmærkninger under medtagelse af det til grund for budgetteringen liggende tillæg på 115 pct. af grundbeløbene. Det hertil svarende grundbeløb andrager ca. 9 567 000 kr. og udviser en stigning i forhold til forrige år på ca. 466 000 kr. Grundbeløbet fordeler sig med ca. 7 195 000 kr. til tjenestemænd og ca. 2 372 000 kr. til ikke-tjenestemænd; disse tal betyder i forhold til sidste år en stigning på ca. 1 151 000 kr. for tjenestemænd og en nedgang på ca. 685 000 kr. for ikke-tjenestemænd. Der har for nylig fundet en almindelig gennemgang sted af statens honorarer, hvilket bl. a. har medført, at der under hensyn til de tidligere gennemførte forhøjelser af tjenestemandslønningerne er foretaget forhøjelser af honorarernes grundbeløb med gennemsnitlig 10 à 12 pct. Samtidig er der imidlertid sket overførelse af en del honorarbeløb til lønningskonto. Endvidere er visse honorarer overført fra medhjælpskonto til honorarkonto, medens omvendt enkelte honorarer er overført til medhjælpskonto. Det herefter fremkomne samlede honorarbeløb kan derfor ikke direkte sammenlignes med honorarudgiften i tidligere år.

Udgiften til særlige ydelser er steget med ca. 1,5 mill. kr., hvilket skyldes forhøjelsen af de særlige ydelser pr. 1. april 1960, som ikke kunne tages i betragtning ved udarbejdelsen af forrige års finanslovsforslag. Der har samtidig fundet nogle forskydninger sted mellem de enkelte styrelser, hvilket for hovedpartens vedkommende har medført stigninger, men i den samlede opgørelse opvejes dette af en betydelig nedgang for justitsministeriet. Denne nedgang er dog, således som det er omtalt under lønningskontoen, ikke af reel karakter, men skyldes overførsel af polititillæggene til lønningskontoen.

Kontoen vederlag én gang for alle udviser en nedgang på ca. 230 000 kr. Denne nedgang skyldes dog kun ompostering, idet de ovenfor omtalte omlægninger inden for justitsministeriets område også har medført overførsel fra vederlagskontoen til andre konti.

På medhjælpskontoen er der en betydelig merudgift på ca. 155 mill. kr. Statsbanernes medhjælpssum udviser således en stigning på ca. 100 mill. kr. Dette er imidlertid ikke udtryk for antagelsen af nyt personale eller lønforhøjelser ud over sådanne, som følger af generelle retningslinjer. Forklaringen er, at omlægning til standardkontoplan først nu har muliggjort en specifikation af lønninger til løst ansat personale. Dette gælder i særlig grad statsbanernes udgifter til vedligeholdelse, fornyelse og nyanlæg, der hidtil i finanslovsforslagene har været opført som samlede bevillinger. Efter den stedsfundne omlægning af budgettet skulle der fremkomme oplysninger, som giver et mere korrekt udtryk for statsbanernes udgifter til arbejdskraft.

Atomenergikommissionen, hvis personale næsten udelukkende består af løst ansatte, har hidtil været opført under finansministeriet, men er nu medtaget under statsministeriet, således at dettes medhjælpsudgift viser en stigning på ca. 13 mill. kr. Den heraf følgende nedgang på finansministeriets medhjælpskonto er dog ikke af samme størrelsesorden, idet udgifterne ved forsøgsstationen på Risø er steget siden sidste år.

For undervisningsministeriet er der en stigning på ca. 16 mill. kr. på medhjælpskontoen, hvilket især skyldes en betydelig forøgelse af personalet ved de højere læreanstalter med udvidelse og intensivning af undervisningen for øje.

I øvrigt viser medhjælpsudgifterne for de fleste styrelser vedkommende nogen stigning som følge af dyrtidsreguleringen, ligesom antagelse af nyt personale til løsningen af nye arbejdsopgaver hovedsagelig er sket på løse vilkår i stedet for på tjenestemandsvilkår.

Pensionsudgifterne udviser for den egentlige statsstyrelse en stigning på ca. 1,5 mill. kr. i forhold til sidste år, men da man for folkeskolen anslår en nedgang på 1 mill. kr., bliver det samlede resultat kun en stigning på ca. 0,5 mill. kr.

Sammendraget viser, at den samlede stigning i statens udgifter til lønninger m. v. udgør ca. 263 mill. kr. svarende til en forøgelse på 11,5 pct. Som foran anført er en væsentlig del af stigningen af formel karakter, idet omlægning til ny standardkontoplan har betydet, at visse personaleudgifter, som også tidligere har været afholdt, først nu opføres på egentlige lønningskonti. Henvend halvdelen af stigningen skyldes sådanne konteringsmæssige omlægninger, og den reelle merudgift kan således anslås til ca. 135 mill. kr. eller ca. 6 pct.